

prima instanță: I. Morozan

dosarul nr. 2ra-2559/16

instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Diana Gheorghită

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Zubco împotriva Dianei Gheorghită cu privire la evacuarea forțată din spațiu locativ și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Diana Gheorghită și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2015

constată:

La 09 martie 2015, Ivan Zubco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Dianei Gheorghită cu privire la evacuarea forțată din spațiu locativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la executorul judecătoresc Maxim Romaliischi au fost depuse spre executare următoarele documente executorii: documentul executoriu nr. 2-563/2012, emis de către Judecătoria Florești la 11 mai 2012 privind încasarea de la Tudor Gheorghită în beneficiul lui Ghenadie Gheorghită a datoriei în sumă de 148700 lei; nr. 2a-742/13 emis de Curtea de Apel Chișinău la 27 martie 2013 privind încasarea de la Tudor Gheorghită în beneficiul lui Victor Postolachi a datoriei în sumă de 3000 euro; nr. 2a-742/13 emis de către Curtea de Apel Chișinău la 27 martie 2013 privind încasarea de la Diana Gheorghită în beneficiul lui Victor Postolachi a datoriei în sumă de 3000 euro; nr. 2a-742/13 emis de Curtea de Apel Chișinău la 27 martie 2013 privind încasarea de la Tudor Gheorghită în beneficiul lui Victor Postolachi a datoriei în sumă de 1400 lei; nr. 2-3031/12 emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 12 iunie 2012 privind încasarea de la Tudor Gheorghită și Diana Gheorghită în beneficiul SA „Livservcom” a datoriei în sumă de 9 122,48 lei.

Explică că pentru executarea acestor documente a fost expus spre vânzare la licitație bunul imobil nr. 157 cu suprafața de 39,2 m.p., nr. cadastral 0100509.144.01.157, amplasat în mun. Chișinău, str. Nicolai Costin, 61/2.

Relevă că în rezultatul licitației apartamentul în cauză a fost procurat de Ivan Zubco, la prețul de 332 034 lei, suma în cauză fiind achitată integral, fapt confirmat prin ordinele de încasare din 05 decembrie 2014 și 15 decembrie 2014.

Menționează că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 14-25-12308-16122014(25-102/15) din 05 ianuarie 2015 a fost confirmat procesul - verbal al licitației din 08 decembrie 2014 prin care a fost înstrăinat apartamentul nr. 157, situat în mun. Chișinău, str. Nicolai Costin, 61/2, la prețul de 332 034 lei lui Ivan Zubco.

Relevă că la 20 februarie 2015 Ivan Zubco a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău dreptul de proprietate asupra bunul imobil nr. 157, cu suprafața de 39,2 m.p., cu nr. cadastral - 0100509.144.01.157 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolai Costin 61/2.

Susține că fiind proprietar legal al apartamentului nr. 157, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolai Costin 61/2, nu are posibilitate reală de a-și legifera dreptul asupra apartamentului în cauză, deoarece pârâta Diana Gheorghită se eschivează de la eliberarea în mod benevol a apartamentului și creează obstacole privind accesul în locuință.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 315, 316, art. 337 alin. (1), art. 374 alin. (1) Cod civil, art. 103 Codul cu privire la locuințe, art. 2, 4, 84, 85 alin. (4), 94, 166, 167, 174 – 178, 185 CPC.

La 01 aprilie 2015 Ivan Zubco a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat revendicarea dreptului de proprietate prin evacuarea pârâtei Diana Gheorghită și membrilor familiei ei, fără acordarea altui spațiu locativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă integral.

A fost evacuată Diana Gheorghită și fiul ei Robert Gheorghită din apartamentul nr. 157, amplasat în mun. Chișinău, str. Nicolai Costin 61/2, cu suprafața de 39,2 m.p., nr. cadastral 0100509.144.01.157, fără acordarea altui spațiu locativ.

A fost încasat de la Diana Gheorghită în beneficiul lui Ivan Zubco suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat.

A fost încasat de la Diana Gheorghită în beneficiul lui Ivan Zubco suma de 5000 lei pentru asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Diana Gheorghită și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 septembrie 2016 Diana Gheorghită a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Relevă că instanța de apel a examinat unilateral pricina civilă axându-se pe un aspect care nu a fost obiect al litigiului și soluționat în prima instanță.

Indică că instanțele ierarhic inferioare au lăsat fără soluționare argumentele cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu pe fostul ei soț, conform prevederilor art. 67 alin. (3) CPC.

Concretizează că instanța de apel a respins cererea cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a fostului soț, fără a lua în considerație că bunul din care a fost evacuată, a aparținut ambilor soți.

Prin urmare, relevă că instanța de apel nu a delimitat obligațiile fostului ei soț care unilateral a creat datorii.

Consideră că instanța de fond la emiterea hotărârii s-a bazat pe documentul executoriu emis de Judecătoria Florești, la care personal nu are nicio atribuție, figurând doar numele fostului soț.

În acest sens explică că nu poate suporta consecințele pecuniare ale altor persoane, care nu au fost atrase în proces.

Concomitent subliniază că suma datoriei de 148700 lei este cu mult mai mică decât valoarea apartamentului.

În această ordine de idei, reinterează că atât prima instanță cât și instanța de apel la emiterea hotărârilor au luat în considerație și documentul executoriu cu referire la executarea sumei de 3000 euro în beneficiul lui Victor Postolachi, or actualmente pentru suma respectivă, este inițiată o cauză penală pentru falsificarea recipisei.

Afirmă că instanțele ierarhic inferioare nu au analizat și nu s-au expus asupra argumentului referitor la nerespectarea dreptului de preemțiune la vânzarea apartamentului, în conformitate cu art. 352 Cod civil.

De asemenea relatează că instanța de apel nu a ținut cont de exigențele dispozițiilor art. 241 CPC și nu a arătat motivele de fapt și de drept pentru care au fost înlăturate susținerile apelantei față de obiectul dedus judecății.

La 17 octombrie 2016 Ivan Zubco a depus referință la recursul declarat de Diana Gheorghiu prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 145) careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Diana Gheorghită nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Diana Gheorghită, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Diana Gheorghită ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Diana Gheorghită se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu